

2. Zarzut drugi, zgodnie z którym należy stwierdzić nieważność zaskarżonego przepisu, ponieważ narusza on zasadę proporcjonalności w zakresie w jakim i) ustanawia wiążący termin wycofania z produkcji ogniw rtęciowych – dużo wcześniejszy od terminu wynikającego z przepisów międzynarodowych znajdujących zastosowanie do rtęci, nie przewidując również możliwości jego odroczenia/ustanowienia wyjątku w szczególnych przypadkach, ii) promuje przepisy, które nie są w stanie zapewnić szerokiemu kręgowi odbiorców znaczących korzyści środowiskowych, a jednocześnie przewiduje istotne utrudnienia dla przedsiębiorców, oraz iii) ignoruje obowiązujące przepisy, które przewiduje jasne zasady stopniowego wycofywania [rtęci] a także odroczenia/wyjątki i nie przewiduje właściwych klauzul ochronnych.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym należy stwierdzić nieważność zaskarżonego przepisu, ponieważ spowoduje ona straty w działalności gospodarczej strony skarżącej, co jest równoznaczne z naruszeniem podstawowego prawa własności chronionego na mocy Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ zaskarżony przepis jest nieproporcjonalny w stosunku do realizowanych przez siebie celów, które mogą być osiągnięte za pomocą mniej restrykcyjnych środków.

⁽¹⁾ – Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/852 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie rtęci oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1102/2008 (Dz.U. 2017, L 137, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 sierpnia 2017 r. – UC/Parlament

(Sprawa T-572/17)

(2017/C 369/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: UC (przedstawiciel: adwokat A. Tymen)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;

w konsekwencji

— stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny strony skarżącej za 2015 r. i decyzji o przyznaniu jej tylko dwóch punktów za osiągnięcia za ten sam rok;

— stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 9 maja 2017 r. oddalającej zażalenie strony skarżącej z dnia 13 stycznia 2017 r.;

— zasądzenie od pozwanego zadośćuczynienia, oszacowanego ex aequo et bono na kwotę 9 000 EUR tytułem naprawienia krzywdy doznanej przez stronę skarżącą;

— obciążenie pozwanego całością kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 41 karty praw podstawowych i art. 25 regulaminu pracowniczego oraz naruszenia obowiązku uzasadnienia i prawa do obrony strony skarżącej.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym oraz art. 41 karty.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie.